

[Indenrigsministeren.]

Honorar for Operationer paa 20 Kr., naar de paagældende ligger paa Fællestue, men at der desuden for udenbys og udenamts Patienter og for Patienter, der ligger paa Enestuer, for Operationer som opkræves et særligt Honorar af den paagældende Læge, et Honorar, der i Almindelighed skal ligge mellem 100 og 200 Kr., men som i ganske enkelte Tilfælde, hvor den paagældende Klient's økonomiske Forhold er overordentlig gunstige, kan forhøjes til 300 Kr. Ommand i eventuelle Konflikttilfælde paa dette Omraade er, saa vidt jeg ved, Sygehusbestyrelsen.

Dette er en Ordning, som er gældende i de allerfleste Amter, saa vidt jeg ved, og som bygger paa den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Bindslev var inde paa, at de mere velhavende Borgere gennem et ret klækkeligt Honorar skal være med til at opretholde den Ordning, hvorunder Operationer for mindre velhavende koster saa overordentlig lidt. Jeg skal nu ikke udtale mig om det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensens specielle Tilfælde; men jeg skal ikke nægte, at jeg har staaet overfor Tilfælde, hvor jeg har fundet, at det Honorar, der krævedes, var af en ganske uforholdsmæssig Størrelse; og jeg skal ogsaa sige, at jeg slet ikke er nogen Beundrer af hele den Ordning, som findes paa dette Omraade. Men det er jo Forhold, som nærmere kan overvejes i Udvalget; man kan der overveje, om der er Grund til at skabe andre Regler paa dette Omraade. Jeg erindrer blot om, at disse Regler er fastsat og opretholdes af Amterne selv.

Det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen var dernæst inde paa, at visse Takster, der opkræves for Lægeattester, er ganske urimelige. Dette er jeg ganske enig med det ærede Medlem i; men jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Opmærksomhed paa den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 16, hvori det hedder:

„Vedkommende Minister kan efter Forhandling med paagældende Lægeorganisation fastsætte Takster for saadanne Lægeattester, som udkræves ifølge Forsikrings- og Forsørgelseslovene og Lovgivningen i øvrigt, og som hviler paa Lægeundersøgelser, hvis Omfang i det væsentlige ligger fast.“

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige til det ærede Medlem, at hvis det ærede Medlem ønsker, at hele dette Forhold paa en Række af de Omraader, det her drejer sig om, snart skal kunne tages op til en alminde-

lig Gennemgang, vil den bedste Vej dertil være, at dette Forslag forholdsvis hurtigt bliver vedtaget i Rigsdagen.

Kammersgaard: Da jeg i det store og hele kan slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser, kan jeg fatte mig ganske kort, men vil dog fremsætte et Par Bemærkninger. Det maa siges, at Lovforslaget i Almindelighed er modtaget med Velvillie fra de forskellige Sider. Jeg ser her bort fra, at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har givet Udtryk for en vis Uvillie imod Lægernes Indflydelse paa Lovforslagets Affattelse og Indhold. Det lader formode, at det ærede Medlem gemmer paa visse mørke Minder fra Forhandlinger, der har fundet Sted indenfor Kommissionen; men da jeg ikke har været Medlem af Kommissionen, er jeg ikke i Stand til at dømme om det.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensens Udtalelser finder jeg Anledning til at bemærke, at jeg har gjort en modsat Erfaring angaaende Overlægehonorarer. Da jeg sidste Vinter i længere Tid var Patient paa Aarhus Amtssygehus, forlangte Overlægen betydelig mindre end Halvdelen af den Sum for Lægehjælp, som det ærede Medlem her nævnte. Men maaske hidrører det fra, at der mangler Overenskomster om en ensartet Betaling ved de forskellige Amters Sygehuse.

At der i øvrigt under Debatten har gjort sig forskellige Opfattelser gældende om visse af Forslagets Enkeltheder, er ikke mere, end man har kunnet vente, men det er min Tro, at disse Forskelligheder ikke er større end, at de maa kunne bøjes imod hinanden i en saadan Grad, at Lovforslaget inden længe maa blive ophøjet til Lov.

Svend Nielsen: Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde udtrykt Betænkelighed ved den i Lovforslaget foreslaaede Turnustjeneste. Jeg sagde, at jeg var ikke blind for, at det havde sine Fordele for de unge Kandidater at komme ud paa Sygehusene og gennemgaa den praktiske Uddannelse, som de maaske knapt nok havde faaet i tilstrækkelig fyldestgørende Grad under deres Studier ved Universitetet. Det, der imidlertid gjorde mig betænkelig, var navnlig, at man gennem Loven vilde paalægge Sygehusene at betale disse unge Kandidater Løn, og at Ministeren i Bemærkningerne til Lovforslaget har antydnet — jeg sagde udtrykkeligt antydnet — en Løn af 140 Kr. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Dahlgaard]). Det er rigtigt, at det er omtalt i Kommissionens Betænk-